
HYVÄKSYTYT TEKSTIT

P8_TA(2018)0076

Euroopan unionin omien varojen järjestelmän uudistaminen

Euroopan parlamentin päätöslauselma 14. maaliskuuta 2018 Euroopan unionin omien varojen järjestelmän uudistamisesta (2017/2053(INI))

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 311 artiklan ja 332 artiklan 2 kohdan,
- ottaa huomioon Euroopan atomienergiayhteisön perustamissopimuksen 106 A ja 171 artiklan,
- ottaa huomioon Euroopan unionin omien varojen järjestelmästä 26. toukokuuta 2014 tehdyn neuvoston päätöksen 2014/335/EU, Euratom¹,
- ottaa huomioon Euroopan unionin omien varojen järjestelmää koskevista täytäntöönpanotoimenpiteistä 26. toukokuuta 2014 annetun neuvoston asetuksen (EU, Euratom) N:o 608/2014²,
- ottaa huomioon perinteisten, ALV- ja BKTL-perusteisten omien varojen käyttöön asettamisessa sovellettavista menetelmistä ja menettelyistä sekä käteisvarojen saamiseksi toteutettavista toimenpiteistä 26. toukokuuta 2014 annetun neuvoston asetuksen (EU, Euratom) N:o 609/2014³,
- ottaa huomioon 21. syyskuuta 2017 annetun komission tiedonannon Euroopan parlamentille ja neuvostolle ”Oikeudenmukainen ja tehokas verojärjestelmä Euroopan unionin digitaalisille sisämarkkinoille (COM(2017)0547),
- ottaa huomioon 29. maaliskuuta 2007 antamansa päätöslauselman Euroopan unionin omien varojen järjestelmän tulevaisuudesta⁴,

---

¹ EUVL L 168, 7.6.2014, s. 105.

² EUVL L 168, 7.6.2014, s. 29.

³ EUVL L 168, 7.6.2014, s. 39.

⁴ EUVL C 27 E, 31.1.2008, s. 214.

- ottaa huomioon 8. kesäkuuta 2011 antamansa päätöslauselman sijoittamisesta tulevaisuuteen: uusi monivuotinen rahoituskehys kilpailukykyistä, kestäväää ja osallistavaa Euroopan unionia varten¹,
  - ottaa huomioon 15. huhtikuuta 2014 antamansa päätöslauselman kauden 2014–2020 monivuotista rahoituskehystä koskevista neuvotteluista: kokemukset ja tulevat vaiheet²,
  - ottaa huomioon 16. huhtikuuta 2014 vahvistamansa kannan ehdotuksesta neuvoston päätökseksi Euroopan unionin omien varojen järjestelmästä³,
  - ottaa huomioon 17. joulukuuta 2014 hyväksymänsä kannan⁴ Euroopan yhteisöjen omien varojen järjestelmästä tehdyn päätöksen muuttamisesta,
  - ottaa huomioon 6. heinäkuuta 2016 antamansa päätöslauselman⁵ monivuotisen rahoituskehysten 2014–2020 vaalien jälkeisen tarkistamisen valmistelusta,
  - ottaa huomioon joulukuussa 2016 annetun raportin: ”EU:n tuleva rahoitus: omia varoja käsittelevän korkean tason työryhmän loppuraportti ja suositukset”,
  - ottaa huomioon valiokunta-aloitteisten mietintöjen laatimista koskevasta lupamenettelystä 12. joulukuuta 2002 tehdyn puheenjohtajakokouksen päätöksen 1 artiklan,
  - ottaa huomioon työjärjestyksen 52 artiklan,
  - ottaa huomioon budjettivaliokunnan mietinnön sekä kansainvälisen kaupan valiokunnan, talousarvion valvontavaliokunnan, talous- ja raha-asioiden valiokunnan, ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan, maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnan ja perussopimus-, työjärjestys- ja toimielinasioiden valiokunnan lausunnot (A8-0041/2018),
- A. toteaa, että 25. maaliskuuta 1957 tehdyn Rooman sopimuksen nojalla Euroopan talousyhteisön rahoitus oli tarkoitus hoitaa kansallisilla rahoitusosuuksilla vain siirtymäkauden ajan, jonka jälkeen käytettäisiin omien varojen järjestelmää;
- B. ottaa huomioon, että huhtikuussa 1970 Luxemburgissa kokoontunut Eurooppa-neuvosto päätti omien varojen järjestelmästä, jolla lopetettaisiin kansalliset rahoitusosuudet ja jolla otettiin käyttöön kaksi aidosti omaa varaa eli maatalous- ja tullimaksut, joita täydensi arvonlisäveroon (alv) perustuva kolmas oma vara;
- C. toteaa, että kesäkuussa 1988 Eurooppa-neuvosto otti käyttöön oman varan, joka perustuu jäsenvaltioiden bruttokansantuloon (BKTL), koska silloiset omat varat eivät riittäneet kattamaan unionin talousarvion kokonaismenoja;
- D. ottaa huomioon, että BKTL-maksuosuuksien osuus kasvoi merkittävästi noin 11 prosentista (1988) 69 prosenttiin (2014) ja että tämä ”täydentävä” tai ”tasapainottava” erä on nykyään unionin talousarvion tärkein rahoituslähde; ottaa

¹ EUVL C 380 E, 11.12.2012, s. 89.

² EUVL C 443, 22.12.2017, s. 11.

³ EUVL C 443, 22.12.2017, s. 994.

⁴ EUVL C 294, 12.8.2016, s. 82.

⁵ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2016)0309.

huomioon, että alv-varojen osuus on nykyisin noin 12 prosenttia unionin talousarviosta ja perinteisten omien varojen (tullit, maatalousmaksut sekä sokeri- ja isoglukoosimaksut) noin 13 prosenttia ja että jäljelle jäävä prosenttiosuus on katettu muilla tuloilla, kuten unionin henkilöstön maksamat verot tai yritysten maksamat sakot kilpailulainsäädännön rikkomisesta;

- E. toteaa, että sen jälkeen kun vuonna 1984 Fontainebleaussa kokoontuneessa Eurooppa-neuvostossa otettiin käyttöön Yhdistyneen kuningaskunnan hyvitys, jossa 66 prosenttia Yhdistyneen kuningaskunnan nettorahoitusosuudesta korvataan, erilaisia muita hyvityksiä ja korjausmekanismeja on otettu asteittain käyttöön, jotta voidaan puuttua ”toiminnallisen tuloksen” puutteisiin tietyissä jäsenvaltioissa; ottaa huomioon, että tällaiset korjaukset koskevat nykyisin pääasiassa joko Yhdistyneen kuningaskunnan hyväksi tehtävän korjauksen rahoituksen alentamista tai nettovähennystä vuotuisen BKTL- tai VAT-osuuteen;
- F. katsoo, että parlamentti on korostanut EU:n omien varojen järjestelmän ongelmia ja monimutkaisuutta useissa päätöslauselmissa viimeksi kuluneen vuosikymmenen aikana ja on toistuvasti vaatinut järjestelmän perusteellista uudistamista, jotta siitä tulisi entistä yksinkertaisempi, avoimempi ja demokraattisempi, muun muassa ottamalla käyttöön uusia ja aitoja omia varoja, joiden pitäisi asteittain ja mahdollisuuksien mukaan korvata BKTL-osuudet;
- G. toteaa, että komissio ehdotti vuonna 2011 kunnianhimoista omia varoja koskevaa lainsäädäntöpakettia (COM(2011)0510), jonka se esitti yhdessä vuosien 2014–2020 monivuotista rahoituskehystä koskevien ehdotusten kanssa ja jonka tavoitteena oli jäsenvaltioiden rahoitusosuuksien yksinkertaistaminen, uusien omien varojen käyttöönotto (uudistettu arvonnlisävero ja finanssitransaktiovero) ja korjausmekanismien uudistaminen; toteaa, että neuvosto ei ottanut näitä ehdotuksia huomioon;
- H. toteaa, että vuosien 2014–2020 monivuotista rahoituskehystä koskevien neuvottelujen tuloksena perustettiin omia varoja käsittelevä korkean tason työryhmä, johon kuuluu edustajia kaikista kolmesta tärkeimmästä EU-toimielimestä ja jota johtaa Mario Monti; ottaa huomioon, että työryhmä esitti joulukuussa 2016 loppuraportin ja suosituksia, jotka muodostavat pohjan parlamentin kannalle, joka on esitetty tässä päätöslauselmassa; korostaa, että kaikki työryhmän jäsenet hyväksyivät loppuraportin yksimielisesti, mukaan lukien neuvoston nimittämät jäsenet;
1. toteaa, että komissio esittää toukokuuhun 2018 mennessä ehdotuksia vuoden 2020 jälkeisestä monivuotisesta rahoituskehystä; edellyttää, että komission ehdottamaan tulevaan monivuotiseen rahoituskehukseen sisältyy kunnianhimoisia ehdotuksia, joilla pyritään muuttamaan omia varoja koskevaa päätöstä ja kaikkia siihen liittyviä säädöksiä sekä ottamaan käyttöön uusia omia varoja; korostaa, että seuraavan monivuotisen rahoituskehysten meno- ja tulopuoli käsitellään molemmat yhtenä pakettina tulevissa neuvoston ja parlamentin välisissä neuvotteluissa; toteaa, ettei monivuotisesta rahoituskehystä voida sopia, ellei omia varoja koskevassa kysymyksessä edistytävä vastavasti;
2. esittää tämän päätöslauselman voidakseen esittää kantansa EU:n omien varojen järjestelmän uudistamisen tärkeimmistä osatekijöistä, myös uusien omien varojen korin koostumuksesta, sekä niistä nykyisen järjestelmän osatekijöistä, jotka olisi säilytettävä; kehottaa komissiota ottamaan parlamentin kannan asianmukaisesti huomioon valmistellessaan unionin omia varoja koskevia lainsäädäntöehdotuksia ja katsoo, että

näiden olisi oltava soveltamisalaltaan kunnianhimoisia ja ne olisi esitettävä yhdessä vuoden 2020 jälkeistä monivuotista rahoituskehystä koskevien ehdotusten kanssa; on vakuuttunut siitä, että unionin talousarvion tulopuolella on saatava aikaan huomattavaa edistystä, jotta voidaan helpottaa sopimusta seuraavasta monivuotisesta rahoituskehyksestä;

I. OIKEUDELLINEN KEHYS JA PÄÄTÖKSENTEKOPROSESSI

3. palauttaa mieliin, että SEUT-sopimuksen 311 artiklassa todetaan seuraavaa: ”Unioni huolehtii siitä, että sillä on tavoitteidensa saavuttamiseksi ja politiikkansa toteuttamiseksi tarvittavat varat. Talousarvio rahoitetaan kokonaisuudessaan unionin omin varoin, sanotun kuitenkaan rajoittamatta muita tuloja”; korostaa näin ollen, että oikeudellinen velvoite antaa unionin talousarvioon aitoja omia varoja perustuu suoraan perussopimukseen;
4. muistuttaa, että SEUT-sopimuksen 310 artiklassa todetaan, että unionin talousarvioon otettujen tulojen ja menojen on oltava tasapainossa; toteaa näin ollen, että tulojen olisi katettava kaikki menot, jotka budjettivallan käyttäjä on vuosittain hyväksynyt; korostaa, että unionin talousarviossa ei voi olla vuotuista alijäämää eikä sitä voida rahoittaa lainaamalla varoja rahoitusmarkkinoilta;
5. toteaa, että keskeisin omien varojen järjestelmää koskeva säädös eli omia varoja koskeva päätös hyväksytään neuvostossa yksimielisesti Euroopan parlamentin kuulemisen jälkeen ja että kaikkien jäsenvaltioiden on ratifioitava se; korostaa, että tämä on yksi painavimmista lainsäädäntömenettelyistä perussopimuksessa;
6. toteaa, että neuvosto vahvistaa tässä säädöksessä muun muassa omien varojen enimmäismäärän ja voi ottaa käyttöön uusia omien varojen luokkia tai poistaa olemassa olevan luokan; korostaa, että vaikka omia varoja koskevassa päätöksessä ei ole päättymispäivää, se on suoraan sidoksissa monivuotiseen rahoituskehykseen, jossa asetetaan menojen enimmäismäärä samalle ajanjaksolle;
7. muistuttaa, että Lissabonin sopimuksella otettiin käyttöön omia varoja koskevan lainsäädännön täytäntöönpanoa koskevia uusia määräyksiä, joiden perusteella neuvosto voi antaa asetuksen määräenemmistöllä parlamentin hyväksynnän jälkeen; pitää kuitenkin valitettavana, että useat täytäntöönpanomääräykset ja etenkin ne, jotka koskevat BKTL-varojen laskemista, ovat edelleen osa omia varoja koskevaa päätöstä; kehottaa siksi sujuvoittamaan omia varoja koskevan päätöksen hyväksymistä; kehottaa neuvostoa ja komissiota perussopimuksen tulevan uudelleentarkastelun yhteydessä tukemaan parlamentin pyyntöä SEUT:n 311 artiklan muuttamisesta, jotta vahvistetaan parlamentin roolia omien varojen hyväksymismenettelyssä;
8. muistuttaa, että jäsenvaltiot ovat vastuussa finanssipolitiikastaan, ja korostaa, että oikeus periä veroja on keskeisellä sijalla jäsenvaltioiden itsemääräämisoikeudessa; korostaa, että EU:n omien varojen järjestelmän uudistaminen ei merkitse kansallisen itsemääräämisoikeuden siirtämistä, vaan nykyinen järjestelmä mukautetaan EU:n perussopimusten henkeen ja kirjaimen;

II. NYKYISEN OMIEN VAROJEN JÄRJESTELMÄN UUDISTAMISEN TAUSTALLA OLEVAT SYYT

i. Tarve puuttua nykyisen järjestelmän puutteisiin

9. tähdentää, että nykyinen omien varojen järjestelmä on erittäin monimutkainen, epäoikeudenmukainen, läpinäkymätön ja täysin käsittämätön unionin kansalaisille; panee erityisesti merkille vaikeaselkoiset laskelmat, jotka liittyvät kansallisiin hyvityksiin ja korjausmekanismeihin, joita sovelletaan omien varojen järjestelmään tai tilastolliseen alv-perusteiseen omaan varaan; korostaa lisäksi, että järjestelmään ei kohdistu EU:n tasolla tehokasta parlamentaarista valvontaa eikä sillä pohjimmiltaan ole demokraattista oikeutusta tai vastuuvollisuutta;
  10. korostaa, että tapa, jolla omien varojen järjestelmä on kehittynyt eli että vaiheittain on korvattu aidot omat varat ns. kansallisilla rahoitusosuuksilla, saa aikaan sen, että jäsenvaltioiden väliset nettotaseet painottuvat suhteettomasti, ja tällöin jää suurelta osin huomaamatta, miten unionin talousarviolla todella edistetään yhteisten eurooppalaisten tavoitteiden saavuttamista kaikkien unionin kansalaisten hyödyksi; pitää siksi valitettavana, että kansallisten rahoitusosuuksien kokonaisuus unionin talousarviosta, joka lasketaan joko BKTL:sta tai prosentiosuutena tilastollisesta alv-perusteisesta omasta varasta, on noin 83 prosenttia unionin kokonaistuloista;
  11. on vakuuttunut siitä, että BKTL-varojen hallitsevuus on vahvistanut ns. oikeudenmukaisiin palautuksiin pohjautuvaa ajattelutapaa, joka on päässyt monopoliasemaan neuvoston keskusteluissa, sekä unionin talousarvion tulo- että menopuolella; korostaa tässä yhteydessä valitettavana Yhdistyneen kuningaskunnan hyvityksen, siihen liittyvien hyvitysten ja muiden korjausjärjestelyjen käyttöönottoa tulopuolella sekä kyvyttömyyttä sopia unionin talousarvion määrärahojen riittävästä tasosta vuotuisessa talousarviomenettelyssä; katsoo, että EU:n on irtauduttava nettotoimintajäämän käsitteestä, koska käytännössä kaikki jäsenvaltiot ovat unionin talousarvion yhteydessä edunsaajia;
  12. katsoo erityisesti, että kansallisen tason poliittiset ja taloudelliset näkökohdat vaikuttavat päätökseen unionin vuotuisen talousarvion määrästä ja asettavat talousarvioneuvotteluille rajoitteita, jotka johtavat usein neuvostossa nollasummapieliin nettomaksajien ja nettosaajien välillä; toteaa, että unionissa tehdyt sitoumukset, myös neuvoston tekemät, sivuutetaan usein; katsoo, että tämän vuoksi kustannussäästöjä ehdotetaan usein sellaisiin EU:n toimintapolitiikkoihin, joilla on eniten eurooppalaista lisäarvoa, ja että siten itse EU-hanke hiipuu;
  13. toteaa, että kansalliset rahoitusosuudet unionin talousarvioon on selkeästi yksilöity kansallisten talousarvioiden menopuolella ja että ne nähdään usein taloudellisena taakkana, joka on suurempi kuin EU:n rahoituksesta saatavat hyödyt, jotka ovat usein vähemmän näkyviä; korostaa tässä yhteydessä, että pitää lisätä yleistä tietoisuutta unionin talousarvion hyödyistä;
  14. on tämän vuoksi vakuuttunut siitä, että nykyinen omien varojen järjestelmä on pohjimmiltaan perussopimuksen kirjaimen ja hengen vastainen; toistaa pitkäaikaisen kantansa, että EU:n varojen perusteellinen uudistaminen on välttämätöntä, jotta unionin talousarvion rahoittaminen voidaan mukauttaa uudelleen perustamissopimuksen vaatimuksiin ja unionin tarpeisiin kokonaisuudessaan;
- ii. Tarve mahdollistaa unionin politiikkojen rahoitus ja uusiin haasteisiin vastaaminen*
15. korostaa, että vuoden 2020 jälkeisessä monivuotisessa rahoituskehyksessä on varmistettava asianmukainen rahoitus sellaisille EU-politiikoille ja -ohjelmille, joilla on selvää eurooppalaista lisäarvoa, mutta myös tarjottava lisärahoitusta uusiin haasteisiin,

joita on jo yksilöity sellaisilla aloilla kuten kasvu ja työllisyys, ilmastonmuutos, ympäristönsuojelu, kilpailukyky, yhteenkuuluvuus, innovointi, muuttoliike, EU:n ulkorajojen valvonta, turvallisuus ja puolustus;

16. korostaa lisäksi, että on vältettävä nykyisen monivuotisen rahoituskehityksen puutteet ja on heti alusta alkaen annettava riittävät resurssit, jotka mahdollistavat sen, että unioni voi toteuttaa poliittista ohjelmaansa ja reagoida tehokkaasti odottamattomiin tilanteisiin tai kriiseihin seuraavan rahoituskehityksen kaudella; muistuttaa, että vuotuisessa talousarviomenettelyssä toistuvasti ilmenevä maksumäärärahojen riittämättömyyden ongelma on ratkaistava; palauttaa mieliin, että monivuotisen rahoituskehityksen joustosäännöksiä jouduttiin jo käyttämään merkittävästi, jotta voitiin selvittää muuttoliike- ja pakolaiskriisistä;
17. on varautunut siihen, että Yhdistyneen kuningaskunnan ero EU:sta on tärkeä haaste myös seuraavassa monivuotisessa rahoituskehityksessä ja kaikissa siihen liittyvissä budjettipäätöksissä, riippumatta saavutettavasta taloudellisesta ratkaisusta; katsoo, että ennen vuoden 2020 jälkeistä monivuotista rahoituskehystä koskevaa päätöstä olisi kurottava umpeen ns. brexit-vaje, jotta voidaan taata, että EU:n varoja ei vähennetä ja että EU:n ohjelmiin ei kohdistu haittavaikutuksia;
18. pitää myönteisenä komission puheenjohtajan Jean-Claude Junckerin tekemää ehdotusta, jonka mukaan unionin talousarvioon luodaan erillinen euroalueelle omistettu budjettikohta ja jonka hän esitteli unionin tilaa käsittelevässä puheessaan Euroopan parlamentille ja jota hän kehitti edelleen 6. joulukuuta 2017 annetussa komission tiedonannossa uusista talousarviovälineistä unionin kehitykseen vakaan euroalueen tueksi (COM(2017)0822); edellyttää siksi unionin talousarvioon nykyisen enimmäismäärän ylittävää valmiutta;

III. KOHTI HYVÄKSYTTÄVÄÄ JA TASAPAINOISTA OMIEN VAROJEN JÄRJESTELMÄÄ

i Uuden omien varojen järjestelmän luomista koskevat periaatteet ja oletukset

19. kannattaa vakaan rahoituksen järjestämiseksi EU:n tasolla avointa, yksinkertaisempaa ja tasapuolisempaa omien varojen uutta järjestelmää, joka perustuu nykyisen järjestelmän tehokkaiksi osoittautuneisiin osatekijöihin; katsoo, että omien varojen järjestelmän uudistamisen olisi perustuttava tiettyihin ohjaaviin periaatteisiin;
20. korostaa tarvetta yhdistää tulot politiikkatavoitteisiin, erityisesti mitä tulee sisämarkkinoihin, energiaunioniin sekä ympäristö-, ilmasto- ja liikennepolitiikkaan; katsoo tässä yhteydessä, että unionin talousarviossa olisi keskityttävä eurooppalaista lisäarvoa tuottaviin toimintapolitiikkoihin, kuten parlamentti on todennut EU:n rahoituksen tulevaisuutta koskevasta pohdinta-asiakirjasta 24. lokakuuta 2017 antamassaan päätöslauselmassa¹;
21. korostaa, että toiminnalliselta kannalta kaikkia uusia omia varoja ei voida ottaa käyttöön samanaikaisesti, ja huomauttaa, että vaiheittainen täytäntöönpano on tarpeen; katsoo siksi, että omien varojen järjestelmän uudistaminen voitaisiin toteuttaa kaksivaiheisena: ensi sijassa otetaan käyttöön teknisesti yksinkertaisempia omia varoja, joiden keruu on hallinnoitavissa helposti ja kohtuullisin kustannuksin, ja tämän jälkeen otetaan asteittain

---

¹ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2017)0401.

käyttöön kukin uusi oma vara sovitun aikataulun mukaisesti, kunnes ne ovat kaikki päässeet täyteen toimintavalmiuteen;

22. katsoo, että uusien omien varojen käyttöönotolla tulisi olla kaksi tarkoitusta eli yhtäältä vähentää huomattavasti BKTL-perusteisten rahoitusosuuksien osuutta (pyrkien 40 prosentin osuuteen), mikä luo säästöjä jäsenvaltioiden talousarvioissa, ja toisaalta olisi mahdollistettava EU-rahoituksen korkeampi taso vuoden 2020 jälkeisessä monivuotisessa rahoituskehityksessä ja katettava lisäksi määrärahavaje, joka syntyy Yhdistyneen kuningaskunnan erosta; muistuttaa tässä yhteydessä, että uusien omien varojen tavoitteena ei ole lisätä EU:n veronmaksajien yleistä verotaakkaa ja että uusien omien varojen käyttöön ottaminen ei saisi vaikuttaa heihin;
23. kehottaa poistamaan kaikki hyvitykset ja korjaukset, samalla kun taataan jäsenvaltioiden välinen oikeudenmukainen kohtelu; korostaa tässä yhteydessä, että brexit tarkoittaa sitä, että Yhdistyneen kuningaskunnan hyväksi tehtävä korjaus ja siihen liittyvät ”hyvityksestä myönnettävät hyvitykset” jäävät pois käytöstä ja lakkaavat olemasta ja että tilastollisten alv-varojen uudistaminen on välttämätöntä;
24. katsoo, että perinteiset omat varat eli tullit ja maatalousmaksut sekä sokeri- ja isoglukoosimaksut ovat luotettava ja aito unionin tulolähde, koska ne juontuvat suoraan siitä, että EU on tulliliitto, ja tähän liittyvästä oikeudellisesta toimivallasta ja yhteisestä kauppapolitiikasta; katsoo näin ollen, että perinteiset omat varat olisi säilytettävä unionin talousarviossa tulolähteenä; katsoo, että jos jäsenvaltioiden itselleen pidättämien keruukustannusten osuutta vähennetään, suurempi osa näistä tuloista voidaan osoittaa unionin talousarvioon;
25. toteaa, että BKTL-rahoitusosuus antaa unionin talousarviolle luotettavan, vakaan ja oikeudenmukaisen tulolähteen ja että sillä on takanaan jäsenvaltioiden suuren enemmistön erittäin vankka tuki; katsoo siksi, että se olisi säilytettävä mutta ainoastaan tasapainottavana ja jäljelle jäävänä unionin talousarvion omana varana, mikä lopettaisi ”oikeudenmukaisiin palautuksiin” perustuvan ajattelutavan; korostaa tässä yhteydessä tarvetta varmistaa, että BKTL-rahoitusosuus luokitellaan samalla tavalla kaikissa kansallisissa talousarvioissa eli EU:n tuloina eikä kansallisten hallitusten menoina;

ii. Uusien omien varojen määrittelyssä käytetyt kriteerit

26. on samaa mieltä omia varoja käsittelevän korkean tason työryhmän raportissa esitetystä näkemyksestä, jonka mukaan mahdollisia uusia omia varoja kartoitettaessa on otettava asianmukaisesti huomioon seuraavat kriteerit: kohtuus/oikeudenmukaisuus, tehokkuus, riittävyys ja vakaus, avoimuus ja yksinkertaisuus, demokraattinen vastuuvollisuus ja budjettikuri, keskittyminen eurooppalaiseen lisäarvoon, toissijaisuusperiaate ja jäsenvaltioiden verotuksellinen itsemääräämisoikeus sekä poliittisten transaktiokustannusten rajoittaminen;
27. kehottaa komissiota edellä esitetyn perusteella tarkastelemaan seuraavan uusien omien varojen korin käyttöönottoa;

iii. Mahdollisten uusien omien varojen kori

- a. *Tavoite: lujittaa yhtenäismarkkinoita, lisätä niiden avoimuutta ja parantaa tasapuolisia toimintaedellytyksiä*

28. palauttaa mieliin, että siitä lähtien, kun arvonlisävero otettiin käyttöön lähes 50 vuotta sitten, sitä on käytetty yhden unionin talousarvion oman varan laskentaperusteena, ja että tämä oma vara tuottaa tällä hetkellä noin 12 prosenttia unionin tuloista;
29. toteaa kuitenkin, että nykyisessä järjestelmässä on vakavia puutteita: vara on laskettu tilastotietojen perusteella, se on tarpeettoman monimutkainen eikä sillä ole suoraa yhteyttä kansalaisiin, se on pelkkä tulonsiirto, joka koskee osaa jäsenvaltioiden keräämistä tuloista, eikä se näin ollen tuo lisäarvoa verrattuna BKTL-varoihin eikä sen osuusperuste ole avoin eivätkä veronmaksajat ole tasavertaisessa asemassa;
30. pitää valitettavana, että OLAF on toistuvasti havainnut jäsenvaltioissa törkeitä tullipetoksia, jotka ovat johtaneet unionin talousarvion kannalta merkittäviin tulonmenetyksiin; viittaa tuontimenettelyjä koskevaan tilintarkastustuomioistuimen erityiskertomukseen nro 19/2017 ("Tuontimenettelyt: oikeuskehyksen puutteet ja täytäntönnäpön tehottomuus vaikuttavat EU:n taloudellisiin etuihin") ja on huolissaan siitä, että huijarit kykenevät edelleen löytämään jäsenvaltioiden heikoimman lenkin päästäkseen tulliunioniin ja että unionin talousarvioon voi aiheutua tappioita myös seuraavan monivuotisen rahoituskehityksen aikana; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita toteuttamaan tarvittavat toimenpiteet tällaisen unionin talousarviota vahingoittavan toiminnan lopettamiseksi;
31. palauttaa mieliin uuden alv-perusteisen oman varan luomisesta vuonna 2011 annetun lainsäädäntöehdotuksen, joka olisi johtanut EU:n laajuiseen kiinteään veroprosenttiin tavaroiden ja palvelujen toimittamisen taikka tavaroiden tuonnin nettoarvon perusteella, joihin olisi sovellettu yhteistä vakiomääräistä arvonlisäverokantaa; toteaa, että vaikka tämä ehdotus ei mennyt läpi, helmikuussa 2013 kokoontunut Eurooppa-neuvosto kannusti neuvostoa jatkamaan työtään asian parissa; katsoo, että nykyinen tilanne tarjoaa tilaisuuden saada aikaan mahdollinen läpimurto asiassa;
32. suhtautuu myönteisesti korkean tason työryhmän ehdotuksessa esitettyyn näkemykseen alv-järjestelmään perustuvista omista varoista, jotta järjestelmää yksinkertaistetaan, vähennetään sen hallinnollisia kustannuksia ja vahvistetaan yhteyttä EU:n alv-politiikan ja tosiasiallisten alv-tulojen välillä;
33. ottaa huomioon 7. huhtikuuta 2016 julkaistun arvonlisäveroa koskevan komission toimintasuunnitelman ("Kohti yhtenäistä EU:n arvonlisäveroaluetta – aika tehdä päätöksiä") (COM(2016)0148) sekä 4. lokakuuta 2017 tehdyn ehdotuksen, joka koskee EU:n alv-alueen peruseriaatteita ja keskeisiä uudistuksia; tukee EU:n alv-järjestelmän perusteellista uudistamista siten, että tavoitteena olisi oltava laajentaa veropohjaa, mikä vähentäisi petosten mahdollisuutta ja määräysten noudattamisesta aiheutuvia kustannuksia ja toisi uusia tuloja; katsoo, että osa näistä uusista tuloista olisi osoitettava unionin talousarvioon;
34. katsoo, että yksinkertaistetun alv-varan olisi perustuttava alv-järjestelmien yhteiseen nimittäjään kaikkialla EU:ssa, ja toteaa, että näin ollen se ei poistaisi kaikkia kansallisia erityispiirteitä, jotka ovat perusteltuja erinäisistä syistä;
35. kannattaa sitä, että asetetaan yhdenmukainen veroaste (1–2 prosenttia) tuloille, jotka saadaan uudistetusta arvonlisäverosta, jonka jäsenvaltioiden hallinnot keräävät kokonaisuudessaan unionin omana varana; katsoo, että tällainen järjestelmä voisi tarjota EU:lle merkittävän ja vakaan tulolähteen rajallisilla hallinnollisilla kustannuksilla;

36. korostaa, että komissio on jo esittänyt lainsäädäntöehdotuksia EU:n alv-sääntöjen uudistamiseksi merkittävästi, ja että lisäaloitteita on odotettavissa vuonna 2018; korostaa, että alv-uudistus on saatava päätökseen mahdollisimman pian ja viimeistään ennen seuraavan monivuotisen rahoituskehysten käynnistymistä;
37. kehottaa komissiota – asiaankuuluvan alv-lainsäädännön hyväksymistä odottaessa – esittämään ehdotuksen uudistetusta alv-varasta osana EU:n omia varoja koskevaa tulevaa lainsäädäntöpakettia; katsoo, että tällaisessa ehdotuksessa olisi otettava huomioon parhaillaan keskusteltavana olevan alv-uudistuksen tärkeimmät tulokset;
- *Yhteisövero*
38. palauttaa mieliin, että parlamentti kehotti 6. heinäkuuta 2016 veropäätöksistä ja muista luonteeltaan tai vaikutuksiltaan samankaltaisista toimenpiteistä antamassaan päätöslauselmassa¹ komissiota antamaan ehdotuksen yhteiseksi yhdistetyksi yhteisöveropohjaksi” ja liittämään siihen asianmukaisen ja reilun jakoperusteen, koska se olisi kattava ratkaisu, jonka avulla voidaan puuttua haitallisiin verokäytäntöihin unionissa, selkiyttää ja yksinkertaistaa tilannetta yritysten kannalta ja helpottaa rajatylittävää taloudellista toimintaa unionissa”;
39. panee merkille yhteistä yhdistettyä yhteisöveropohjaa koskevat komission ehdotukset mutta palauttaa mieliin pyyntönsä siitä, että tätä olisi laajennettava koskemaan siirtymäkauden jälkeen kaikkia yrityksiä; korostaa, että nykyisten yhteistä yhdistettyä yhteisöveropohjaa koskevien ehdotusten olisi katettava myös digitaalinen talous; ehdottaa näiden ehdotusten pohjalta, että yrityksen digitaalista läsnäoloa olisi kohdeltava samalla tavoin kuin yrityksen fyysistä toimipaikkaa määrittelemällä ja identifioimalla pysyvä digitaalinen toimipaikka;
40. on samaa mieltä korkean tason työryhmän arviosta, jonka mukaan yhteinen yhdistetty yhteisöveropohja on perusta uudelle omalle varalle, joka täyttää kaikki ryhmän asettamat kriteerit; korostaa, että yhteinen yhdistetty yhteisöveropohja on myös keskeinen kehitystekijä sisämarkkinoille, jotka ovat julkinen unionin hyödyke, koska se estää sekä asiattomia jäsenvaltioiden välistä verokilpailua että vero-optimointia, jotka vahingoittavat tasapuolisia toimintaedellytyksiä;
41. muistuttaa, että komission arvion mukaan EU menettää vuosittain biljoona euroa verovilpin erilaisten ilmenemismuotojen vuoksi; korostaa, että keräämättä jääneitä verotuloja on pyrittävä saamaan takaisin petosten ja verovilpin torjumista koskevalla koordinoitulla politiikalla, joka perustuu avoimuuteen, yhteistyöhön ja koordinointiin;
42. pyytää komissiota ehdottamaan yhteistä yhdistettyä yhteisöveropohjaa koskevan direktiivin uudelleentarkastelun päätelmien perusteella unionin talousarvion uusia omia varoja, jotka lasketaan yhteisöveropohjasta saatujen jäsenvaltioiden tulojen perusteella; kannattaa yhdenmukaisen verokannan asettamista yhteisöveropohjasta omina varoina kerättäviä tuloja varten; katsoo, että tällainen järjestelmä voisi tarjota EU:lle merkittävän ja vakaan tulolähteen rajallisissa hallinnollisissa kustannuksissa;

– *Rahanlyöntipalkkio*

---

¹ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2016)0310.

43. katsoo, että Euroopan keskuspankin voitoista saatavat tulot (valuutan liikkeeseen laskemiseen perustuvat EKP:n tulot) kytkeytyvät suoraan Euroopan talous- ja rahaliittoon, joten niiden olisi muodostettava uusi oma vara sen sijaan, että ne tilitetään valtionkassoihin; katsoo, että tällaisen omien varojen lähteen olisi oltava suoraan yhteydessä euroaluetta koskevaan EU:n talousarvon erityiseen budjettikohtaan;
- b. Tavoite: vähentää finanssikeinottelua ja vahvistaa verotuksen oikeudenmukaisuutta aloilla, jotka käyttävät aggressiivisen verosuunnittelun välineitä tai aggressiivista vero-optimointia*
- *Finanssitransaktiovero unionin tasolla*
44. kannustaa yhdentoista jäsenvaltion ryhmän pyrkimyksiä ottaa tiiviimmän yhteistyön puitteissa käyttöön finanssitransaktiovero komission vuonna 2011 tekemän ehdotuksen jälkeen; kehottaa kaikkia muita jäsenvaltioita liittymään kyseiseen ryhmään, jotta voidaan välttää rahoitusmarkkinoiden häiriöt ja varmistaa sisämarkkinoiden moitteeton toiminta;
45. on samaa mieltä korkean tason työryhmän kanssa siitä, että tuetaan finanssitransaktioveroa mahdollisena uutena omien varojen lähteenä EU:n talousarvioon, mutta toteaa, että samalla on huomioitava, että olisi tarkasteltava muitakin keinoja verottaa finanssitoimintaa;
46. kehottaa sen vuoksi luomaan unionin talousarviota varten uuden oman varan, joka lasketaan finanssitoiminnan verotuksen valitun menetelmän perusteella;
- *Digitaalialan yritysten verotus*
47. pitää myönteisenä, että valtiovarainministerien 16. syyskuuta 2017 pidetyn epävirallisen neuvoston päätelmissä kehoitetaan kehittämään uudet digitaaliset verotussäännöt vastauksena neljän valtiovarainministerin kirjeeseen, jossa pyydetään komissiota tutkimaan tehokkaita ratkaisuja, jotka perustuvat ajatukseen luoda ns. tasoitusvero, joka asetettaisiin digitaalisten yritysten EU:ssa kerryttämälle liikevaihdolle; korostaa kuitenkin, että 21. syyskuuta 2017 antamassaan tiedonannossa ”Oikeudenmukainen ja tehokas verojärjestelmä Euroopan unionin digitaalisille sisämarkkinoille” komissio totesi yhdistetyn yhteisöveropohjan olevan asiayhteys, jossa voidaan arvioida uudelleen digitaalisten yhtiöiden nykyaikaista ja vakaata verotusta koskevia sääntöjä ja käsitellä digitaalisesta taloudesta koituvia verohaasteita; edellyttää EU:lta koordinoitua lähestymistapaa myös lyhyen aikavälin ratkaisuihin, jotta voidaan välttää yksipuolisesta toiminnasta aiheutuva sisämarkkinoiden vääristyminen ja digitaalisten yhtiöiden veroparatiisit;
48. on samaa mieltä siitä, että digitaalitaloudella olisi oltava uudenaikainen ja vakaa finanssipoliittinen kehys, jotta voidaan kannustaa innovointia, puuttua markkinoiden pirstoutumiseen ja epäreiluun kilpailuun ja antaa kaikille toimijoille mahdollisuus hyödyntää uusia tasavertaisia ja tasapainoisia edellytyksiä, samalla kun varmistetaan, että digitaaliset alustat ja yhtiöt maksavat oman osuutensa tuottamiinsa voittoihin perustuvista veroista; huomauttaa lisäksi, että on tärkeää varmistaa yritysinvestointien verovarmuus, jotta voidaan korjata nykyiset puutteet ja estää uusien verotuksen porsaanreikien syntyminen sisämarkkinoilla;

49. pitää tärkeänä sitä, että digitaalisten markkinoiden osalta toteutetaan verotoimenpiteitä, jotta voidaan rajoittaa verovilppiä ja -vääristymiä, aggressiivista verosuunnittelua tai verotuksen optimointia sekä eurooppalaisten mekanismien väärinkäyttöä verotuksen välttämistarkoituksessa; katsoo, että nämä käytännöt vääristävät kilpailua sisämarkkinoilla ja vievät jäsenvaltioilta niille kuuluvia verotuloja;
50. edellyttää lähtökohtaisesti, että luodaan unionin talousarvion uusi oma vara, jota peritään digitaalitalouden transaktioista; katsoo kuitenkin, että ottaen huomioon parhaillaan käytävät merkittävät neuvottelut sekä EU:n että OECD:n tasolla on liian aikaista päättää tarkoista järjestelyistä tällaisen oman varan luomiseksi;
51. katsoo kuitenkin, että kaikkien EU:n viranomaisten tekemien järjestelyjen, kuten rekisteröinti- tai seurantajärjestelmät taikka sääntelymekanismit, olisi välittömästi mahdollistettava tullien tai maksujen periminen unionin talousarviota varten niiden eurooppalaisen lisäarvon nojalla; katsoo, että nämä ovat EU:n julkisia hyödykkeitä ja, kuten korkean tason työryhmä totesi, ne tarjoavat perustan luoda maksun, joka on unionin politiikoista saatavaa ns. muuta tuloa;

c. Tavoite: edistää energiäkäännettä ja ilmaston lämpenemisen torjumista

– Ympäristövero ja -maksut

52. vahvistaa, että ilmastonmuutoksen torjunta, siirtyminen kestävään ja vähähiiliseen kiertotalouteen sekä energiaunionia koskevien yhteisesti sovittujen tavoitteiden saavuttaminen ovat EU:n politiikkojen keskeisiä tavoitteita;
53. on edelleenkin vakuuttunut siitä, että ainoastaan yhteisillä EU-tason energia- tai ympäristöveroilla voidaan varmistaa yritysten välinen tasavertainen kilpailu ja sisämarkkinoiden moitteeton toiminta ja että tällaisilla veroilla edistetään siirtymistä progressiivisempaan ja kestävämpään kehitysmalliin;
54. painottaa myös ympäristöverotuksen merkitystä mekanismina, joka soveltuu erityisen hyvin EU:n omien varojen joukkoon; kehottaa komissiota antamaan edelleen korkean tason työryhmän ja budjetista vastaavan komission jäsenen kaavailujen mukaisesti ehdotuksia uusista ekologisista omista varoista, jotka ovat unionin tiettyjen politiikanalojen, kuten energiapolitiikan (energiavero), ympäristö- ja ilmastopolitiikan (hiiltä koskeva rajaveromekanismi, muoveista perittävä vero ja päästökauppajärjestelmä) ja liikennepolitiikan (maantieliikenteen polttoaineiden ja lentolippujen verottaminen) mukaisia, jotta voidaan edistää uusia unionin omia varoja;
55. edellyttää, että merkittävä osa vaiheesta 4 (2021) lähtien saatavista päästökauppajärjestelmään pohjautuvista tuloista katsotaan EU:n uudeksi omaksi varaksi; muistuttaa, että tästä vaihtoehdosta on keskusteltu korkean tason työryhmässä ja että komissio on esittänyt kyseistä vaihtoehtoa 14. helmikuuta 2018 antamassaan tiedonannossa ”Uuden, modernin monivuotisen rahoituskehyksen avulla tuloksiin EU:n painopistealoilla vuoden 2020 jälkeen” (COM(2018)0098); edellyttää, että samalla otetaan käyttöön hiilipäästöjen rajavero, jonka olisi unionin talousarvion uutena omana varana vaikutettava myös sen varmistamiseen, että kansainvälisen kaupan toimintaedellytykset ovat tasapuoliset, että tuotannon siirtoa halvan työvoiman maihin vähennetään ja että ilmastonmuutoksen kustannukset sisällytetään tuontituotteiden hintoihin;

56. pyytää komissiota harkitsemaan EU:n tasolla muoveille ja kertakäyttötutuille asetettavaa veroa, jolla kannustetaan kestävämpien vaihtoehtojen käyttöön;
57. katsoo, että sähköveroon perustuvat omat varat olisivat osittain päällekkäisiä päästökauppajärjestelmän soveltamisalan kanssa ja herättäisivät huolia investointiolojen vakaudesta ja kotitalouksille aiheutuvasta taloudellisesta rasituksesta;
58. katsoo, että mikäli yksittäiselle jäsenvaltiolle aiheutuu jostakin omasta varasta kohtuuton taakka, sitä voitaisiin keventää myöntämällä EU:n ohjelmista kestoltaan ja määrältään rajattua lisätukea unionin tavoitteiden mukaisesti; korostaa, ettei tällaista tukea voida myöntää unionin talousarvion tulopuolta koskevilla hyvityksillä eikä oikaisuilla;
59. korostaa, että ympäristöperusteisten verojen tai maksujen käyttöön ottaminen ei saisi vaikuttaa jäsenvaltioiden oikeuteen määrittellä energiavarojensa hyödyntämisen ehdot, valinnat eri energialähteiden välillä ja energiahuollon yleinen rakenne;

iv. Muut tulonlähteet

60. palauttaa mieliin, että vaikka omien varojen olisi oltava keskeisin osatekijä unionin talousarvion tulopuolella, niitä kuitenkin täydennetään SEUT-sopimuksen 311 artiklassa tarkoitetuilla ”muilla tuloilla”, joita ovat EU:n henkilöstön palkoistaan maksamat verot, toimielinten hallinnollisesta toiminnasta kertyvät tulot, kuten tulot tavaroiden myynnistä, vuokrauksesta, palvelujen tarjoamisesta ja pankkikoroista, EU:n ulkopuolisten maiden maksuosuudet tiettyihin EU:n ohjelmiin, viivästyskorko, yritysten maksamat sakot, jotka liittyvät useimmissa tapauksissa siihen, että niiden on todettu rikkovan EU:n kilpailulainsäädäntöä, ja tulot EU:n lainaksiotto- ja lainaksianto-operaatioista;
61. toteaa, että varainhoitovuoden mahdollinen ylijäämä otetaan seuraavan vuoden talousarvioon tulona ja että muut tulot, ylijäämä ja tekniset mukautukset, edellisen vuoden ylijäämä mukaan luettuna, ovat noin 6 prosenttia kokonaistuloista; korostaa, että viimeksi kuluneina vuosina ”muiden tulojen” suurin osa on koostunut sakoista, joiden osuus yksin on 2,5 prosenttia kokonaistuloista (lukuun ottamatta käyttötarkoitukseensa sidottuja tuloja);
62. pitää valitettavana, että tällaisten muiden tulojen tarjoama potentiaali on toistaiseksi jätetty huomiotta keskustelussa EU:n rahoituksesta; katsoo, että vaikka nämä tulot eivät ole vaihtoehto muille omille varoille niiden määrän, vaihtelevuuden ja ennakoimattomuuden vuoksi, ne ovat kuitenkin mahdollinen keino kattaa kasvaneita rahoitustarpeita seuraavan monivuotisen rahoituskehityksen yhteydessä;
63. muistuttaa, että näitä tuloja ja mahdollisia muutoksia koskevat oikeudelliset menettelyt ovat joustavampia kuin omia varoja koskevat menettelyt, koska niitä ei ole vahvistettu omia varoja koskevassa päätöksessä vaan sekundaarilainsäädännössä, joten ne eivät edellytä yksimielisyyttä;
64. muistuttaa pitkäaikaisesta kannastaan, jonka mukaan kaikkien tulojen, jotka saadaan yrityksille EU:n kilpailulainsäädännön rikkomisesta määrättävistä sakoista tai jotka liittyvät unionin talousarvioon maksettavien kansallisten rahoitusosuuksien maksuviivästyksiin, olisi oltava ylimääräisiä tuloja unionin talousarvioon ilman, että siitä aiheutuu vastaavasti BKTL-rahoitusosuuksien alentaminen;

65. pyytää tämän vuoksi luomaan EU:n talousarvioon erityisvarauksen, johon otetaan vaiheittain kaikki ennakoimattomat muut tulot ja joka siirretään asianmukaisesti seuraavalle varainhoitovuodelle antamaan mahdollisuuksia lisärahoitukseen, kun tarvetta siihen esiintyy; katsoo, että tällainen varaus olisi osoitettava monivuotisen rahoituskehysten erityisvälineisiin, ja budjettivallan käyttäjän päätöksellä siihen olisi voitava tehdä ylimääräisiä korotuksia sekä maksusitoumuksina että maksuina;
66. korostaa EU:n politiikkojen ja etenkin erilaisten eurooppalaisten järjestelmien, kuten tulevan EU:n matkustustieto- ja -lupajärjestelmän (ETIAS), täytäntöönpanosta kolmansien maiden kansalaisille aiheutuvien maksujen potentiaalia unionin talousarvion kannalta; katsoo, että tietyissä tapauksissa nämä tulot voitaisiin korvamerkitä samaa politiikkaa tai samaa tarkoitusta varten; katsoo, että tämäntyyppistä mahdollista tuloa olisi tarkasteltava järjestelmällisemmin unionin ohjelmien ja politiikkojen vuoden 2020 jälkeisen sukupolven osalta, jotta unionin talousarvioon voidaan osoittaa täydentävä tulonlähde;
67. korostaa, että vuonna 2016 EU:n erillisvirastojen käyttötarkoitukseensa sidotut tulot, kuten toimialoilta perittävät palkkiot ja maksut ja kansallisten talousarvioiden rahoitusosuudet, tuottivat noin miljardi euroa; pyytää komissiota ehdottamaan yhdenmukaista lähestymistapaa virastojen palkkioilla rahoittamiseen seuraavassa monivuotisessa rahoituskehyksessä;

o

o o

68. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle.